

здро̀во армията в лицето на българското офицерство и да направи от нея една здрава опора на своя трон. Наистина, това бе едно средство, което, поради неумелото му използване от Батемберга през Сръбско-българската война, допринесе не в съвсем незначителен размер за поражда̀не враждебни към него отношения от страна на някои български офицери. В майсторските, обаче, ръ̀це на Фердинанда то не можеше да му донесе, освен най-добри резултати. С това и с много други средства след падането на Стамболова Фердинанд продължи усилията си за отделя̀не на армията от народа и за издигане на една преграда помежду тях. Безхарактерни и бездарни офицери добиха предимство пред характерни и способни и бяха настанени на видни места във военното ведомство, бяха обсипвани щедро с неговото височайше благоволение; други бяха изпращани без установения изпит и нонкурс да следват виши учебни заведения в Петроград и Париж, гдето ставаха за присмех на другарите си, а м̀нго характерни и способни офицери оставаха из затънтената провинция, търпяха несправедливости, а някои, стигнали до едно по-више иерархическо стъпало на военната служба, се принуждаваха да излизат в оставка. Отвори се също и една военна гимназия, в която се събираха тринадесет и четиринадесет годишни момчета, изолираха се от съприкосновение с външния свят, като се обграждаха с китайски стени. Не ще и дума, че целта на това военно заведение не бе да се преподава в него патриотизъм, а да се подготвят бъдещи послушни, напоени до костите с гореща любов към своя цар и непознаващи освен него български офицери. По този начин чрез едно системно възпитание в сред българското офицерство се насади един крайно опасен за свободите на българския народ дух,